

Ermita de Sant Miquel de l'Arn (o dels Arços)

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Sud-est de la serra d'en Curró, sota el turó de la Torre Roja
Emplaçament	Camí antic de Caldes a Sentmenat. Al límit de terme de les dues poblacions.
Alçada:	268

Coordenades:

Latitud:	41.63089
Longitud:	2.14806
UTM Est (X):	429038
UTM Nord (Y):	4609146

Classificació

Número de fitxa	08033 - 242
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Medieval
Segle	XI-XVII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En ruïnes. Les restes estan totalment amagades entre les bardisses.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Pla de Protecció Urbanística Municipal
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Caldes de Montbui (Pl. de la Font del Lleó, 11)
Autoria de la fitxa	Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa:	ds., 20/12/2008 - 01:00

Descripció

Capella rural de la qual només en queden les restes dels murs de la nau, de 2 metres d'alçada i el basament de l'absis. La planta de la nau és rectangular i oberta per la banda de llevant on és incorporat l'absis. Aquest és de planta semicircular i la unió amb la nau, de major amplada, es fa mitjançant un doble reclau que realitza la transició entre els dos àmbits. L'accés a l'interior de l'ermita es feia per un portal situat al mur de migdia. Pel que fa a l'aparell dels murs conservats, hom pot diferenciar dues etapes constructives. La part inferior és feta amb blocs de pedra desiguals i poc tallats, especialment a la cantonada, on aquets prenen unes dimensions desmesurades. La part superior és feta amb pedres de mida petita que no tenen cap uniformitat. Amb el mateix aparell d'aquesta segona part són construïts els dos cossos adossats, l'un per la banda nord i l'altre per la de ponent, posteriors a l'edifici de l'ermita. Pels vestigis, la part baixa de la nau podria haver estat construïda a principis del segle XI; la part superior i els cossos adossats, són segurament reconstruccions fetes durant els segles XVI i XVII.

Observacions:

Dessacralitzada des de ja fa molts anys.

Història

Capella documentada ja el 1027, en què una tal Rotuldis, al testament jurat a l'altar de la capella del castell d'Ardèvol, fa una deixa a l'església de Sant Miquel. A partir d'aquesta data sovintegen les notícies de la capella. Se sap que l'any 1189 s'esmenten dos camins públics que passaven pel costat i que "van a tot arreu". Aquesta expressió testimonia clarament de la situació privilegiada de la capella que era justament a l'encreuament de dos camins importants: el que procedent de Granollers, sortia de Caldes pel pont romà cap a Sentmenat i el que, procedent de Barcelona, es dirigia cap a Sant Llorenç Savall. Se sap també que l'any 1299 la servia un emità. I que durant el segle XVII es trobava derruïda i que el seu propietari, Sagraera, la féu reedificar aleshores. Actualment es troba en ruïnes.

Bibliografia

A.D. (1991). El Vallès Occidental. El Vallès Oriental. Catalunya Romànica. Vol. XVIII. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

ADELL I GISBERT, Joan-Albert. (1986). L'arquitectura romànica. Col·lecció: coneguem Catalunya. Pàgs.75. Els llibres de la frontera, 16. Barcelona.

GARCIA i CARRERA, R. (1986). Esglésies i capelles romàniques de Caldes de Montbui. Col·lecció monografies Vallesanes. Ègara. Terrassa.

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.

